

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Argetoianu, Constantin

ÎNSEMĂRI ZILNICE/ Constantin Argetoianu –

București: Paul Editions, 2024

10 volume

ISBN general: 978-630-6588-30-5

ISBN vol 10/2: 978-630-6588-49-7

Redactare: *Mihaela Enache*

Corectură: *Georgeta Băluță*

Tehnoredactare: *Paul Editions*

Coperta: *Lucian Enache*

Paul Editions

Șos. Ștefan cel Mare nr. 15, Sector 2, București

www.pauleditions.ro

e-mail: pauleditions@gmail.com, office@pauleditions.ro,

vanzari@pauleditions.ro, nicoleta.petcu@pauleditions.ro,

mihaela.enache@pauleditions.ro

tel: 0730.660.427; 0731.884.583

CONSTANTIN ARGETOIANU

ÎNSEMĂRI ZILNICE

Volumul X PARTEA II

12 iunie – 20 noiembrie, 1942

1 ianuarie - 1 februarie, 1944

30 martie - 22 aprilie, 1944

1942

Vineri, 12 iunie. Sirenele m-au deșteptat azi-dimineață la orele 4,25. Alarma a durat până la orele 6,20... E prima alarmă, de la sfârșitul lui august trecut! Ne obișnuiserăm cu binele și ne mai gândeam la această pacoste, deși suntem în toiul războiului cu rușii... Crudă deșteptare și crudă dezamăgire!

Până la ora în care scriu aceste rânduri (ora 10, AM), n-am putut afla nimic despre rezultatele atacului, cel puțin, nimic precis. Unii pretind că ar fi fost două avioane rusești, alții că au fost trei sau patru. De pe balconul meu n-am putut zări niciunul. Se pretinde că ar fi lăsat bombe spre fabricile Malaxa. Eu am văzut noruleții, caracteristici exploziei obuzelor artileriei antiaeriene spre Gara de Nord. Nu cred să fi fost un atac serios, căci artileria antiaeriană n-a tras mai mult de 20-30 de lovituri; iar vreo detunătură mai mare, care să indice explozii de bombe grele n-am auzit... Avioanele noastre de vânătoare s-au ridicat imediat: cinci minute după urlatul sirenelor, două escadrile de câte 3 avioane au trecut peste casa noastră... Apărarea antiaeriană a Bucureștiului a dat dovadă că e bine organizată. Cred că avioanele venite să ne viziteze au fost rusești, căci englezii se plimbă noaptea și cu alte rezultate...

Să ne ferească Dumnezeu de mai rău! Poate că atacul principal să fi fost spre Ploiești și Valea Prahovei, aci, la București, să nu fi fost decât o diversiune, spre a împiedica forțele aeriene din jurul Capitalei să zboare, în ajutorul celor din jurul Ploieștilor.

Marea știre de ieri ne-a fost dată pe la ora 3 PM de către Radio Londra, care a anunțat că marea ofensivă germană pe frontul rusesc a început, printr-un atac masiv, în regiunea Harkov... Același post a mai anunțat că forțe germane au trecut Strâmtoarea Kerchi și au pătruns în Kuban, spre Novorosiisk, dar a adăugat că această din urmă știre avea nevoie de continuare...

Comunicatul german de ieri și telegramele din Berlin sunt mute, asupra unor astfel de operații; tăcerea nemților nu poate fi însă considerată ca o dezmințire, fiindcă Comandamentul german e obișnuit să nu vorbească, după înregistrarea succesului în obiectivul urmărit... Englezii sunt probabil bine informați și ofensiva fiind

asteptată, din zi în zi, e foarte posibil să se fi declanșat... Să ne ajute Dumnezeu, căci ne-a pedepsit destul!

Comunicatul și depeșele germane vorbesc numai de luptele de la Sevastopol, unde atacul nostru se desfășoară infernal. Dar întăririle rușilor sunt așa de solide și greutatea de învins atât de mari, încât luptele vor mai dura...

În Cirenaica, italo-germanii au cucerit Bir-Hacheim, poziție fortificată de mare importanță, la sud-vest de Tobrenki, poziție ce a servit trupelor franceze (gaulliste) de punct de sprijin, ca să sfarme, zilele trecute, ofensiva generalului Rommel... De notat că frontul e tot în Cirenaica italiană, că englezii, prin urmare, n-au putut fi încă izgoșiți dincolo de graniță...

Operațiunile japoneze în Insulele Aleutine continuă... În China, după telegramele din Tokyo, până și capitala lui Ciang-Kai-Shek, Ciung-King, ar fi amenințată...

Câteva vase de război americane au sosit în apele Angliei, ca să întărească escadra engleză în Marea Nordului... E primul pas al Statelor Unite, îndreptat direct împotriva Germaniei, în Europa... Londra nechează de bucurie și Regele Angliei a trecut vasele americane în revistă...

La Lidice, toți bărbații adulți au fost împușcați, femeile, duse într-un lagăr, copiii, internați într-un stabiliment de educație... E oribil! Populația din Lidice era de 400 de suflete! Berlinul pretinde că e o lecție pentru alții și că primirea făcută lui Hacha de către Führer e o dovadă că Reichul nu socotește întreg poporul ceh, răspunzător de asasinarea lui Heydrich, dar Guvernul german vrea să taie pentru totdeauna pofta răzvrătiților de a se ridica împotriva Statutului de Colaborare stabilit... Rămâne de văzut dacă va reuși cu asemenea măsuri...

Italianii trec încontinuu spre frontul rusesc. Până acum au trecut peste 100.000. Și mai vin. Transportul lor a provocat sistarea trenurilor directe prin Galiția...

Mare furtună, catastrofală, în încercata Franță, în regiunea Roaune. Pagube enorme. Grindină, cât oul de porumbel. Nu numai recoltele, dar și unele ateliere de fabrici au fost distruse... Poate ca această furtună din Apus să fi pricinuit valul de căldură care ne-a cotoplit de două zile... Ieri seară, la ora 6, la umbră, termometrul arăta 33 de grade...

Marinescu, ministrul Economiei, mi s-a plâns ieri de anarhia care domnește în Guvern și de lipsa de organizare în compartimentul economic: industria fierului, minele de cărbuni, industria chimică,

fabricile de armament au fost date Ministerului Înzeestrării (general Dobre); aprovizionarea, politica alimentării, generalului Constantin Constantin, trecut ca subsecretar la Ministerul Apărării; lemnele, generalului Bădescu. Și totuși mai există, impotent, Ministerul Economiei Naționale, care nici măcar un organ de coordonare nu mai e, căci președinția Delegației Economice a fost dată ministrului de Finanțe... Marinescu a rămas cu petrolul, specialitatea lui, dar pentru atâta, o simplă Direcție ar fi de ajuns...

Sâmbătă, 13 iunie. Bineînțeles, ziarele noastre nu spun un cuvânt despre atacul aerian de ieri dimineață și mut este și postul nostru de Radio. Iată ce am putut afla, din izvor mai mult sau mai puțin oficial: atacul principal, săvârșit de 5 avioane rusești, a avut drept țintă Gara Buzău; la ieșirea liniilor din gară, spre Ploiești, a fost stricată calea, astfel încât ieri trenurile n-au putut circula, iar bombele care au căzut au ucis un om și au rănit șase. Două avioane au continuat drumul până la Ploiești, unde au lăsat câteva bombe. Una a căzut într-o curte și a dărâmat șandramaua, în care se afla adăpostită o fabrică de ape gazoase, alta a căzut pe șosea, la ieșirea din Ploiești spre București și a făcut o groapă mare. La Ploiești n-a fost nicio victimă omenească. Cele două avioane răzlețe au mai aruncat bombe în câmp și au fugit, urmărite de vânătoarea noastră. Unul din aceste avioane ar fi fost doborât și se zice că ar fi fost doborât spre Sulina, iar altul, din cele care au bombardat Buzăul, s-ar fi înapoiat apoi spre frontul rusesc. Asupra Bucureștiului nu este sigur să fi venit un avion, iar dacă a venit n-a lăsat nicio bombă, fie că nu mai avea, fie că era un avion de recunoaștere... Artileria noastră antiaeriană ar fi tras asupra propriilor avioane, până când și-au dat seama de eroare... În fine, de data asta am scăpat ieftin!

Presa lumii întregi comentează Convenția anglo-sovietică, ale cărei 8 articole au fost radiodifuzate joi de posturile britanice. Statele Unite declarându-se de acord cu această convenție, presa anglo-americană o califică drept o complectare a așa-zisei „Charte de l'Atlantique”, semnată în august 1941 de Roosevelt și de Churchill, document privitor la reorganizarea economică și socială, după sfârșitul războiului. Acordul dintre Anglia și Statele Unite, din august 1941, avea nevoie să fie întregit prin câteva clauze politice și prin semnătura celui de-al treilea cobeligerant, Uniunea Sovietelor...

Pentru noi, n-au interes decât articolele prin care ambele țări declară că nu râvnesc cuceriri de teritorii, că nu vor anexa nicio palmă de pământ, în afară de granițele lor dinainte de război și că nici una, nici alta nu se va amesteca în organizarea internă, politică

și socială a altor țări. Dacă rușii ar fi oameni, aceste stipulații ar avea mare importanță pentru noi, dar știm din experiență că cuvântul și semnătura Moscovei nu fac nici cât o ceapă degerată. N-am avut noi cu rușii Convenția de neagresiune de la Londra, care nu i-a împiedicat să ne ia Basarabia și trei sferturi din Bucovina? Ce haz a trebuit să facă Stalin, trimițând pe Molotov la Londra să semneze convenția! „Semnează, tovarășe, tot ce îți vor cere, numai să ne ajute, căci, de vom scăpa de nemți, știm noi cum să ne «aranjăm» cu semnătura dată!“.

Probabil că nu-și fac nici englezii, nici americanii, iluzii. Noua convenție apare mai mult ca un bluf, merit să împace opinia publică, de o parte și de alta: anglo-saxonii creduli sunt mulțumiți de „renunțările în futurum“ ale Sovietelor, iar rușii se îmbată cu apa rece a promisiunii celui de-al doilea front pentru anul 1942...

La Berlin, se subliniază inutilitatea unei convenții, cu oameni care nu-și țin cuvântul și se insistă asupra faptului că numai o Germanie victorioasă va putea salva pe vecinii ruși de o invazie a comunismului. În ce privește angajamentul Angliei de a crea un al doilea front european, în 1942, nemții fac mare haz!¹

Comunicatul german de ieri confirmă știrea dată încă de joi de englezi, privitoare la începutul ofensivei pe frontul oriental. Comunicatul este însă foarte laconic în această privință. Spune numai că lupte mari sunt în curs, la est de Harkov, și că ele se desfășoară favorabil forțelor germane. Până nu vor înregistra rezultate concrete, probabil că nemții nu vor da niciun amănunt...

La Sevastopol, continuă atacul. Luptele sunt foarte grele: și nemții, și ai noștri înaintează foarte greu. Pare chiar că rușii au avut un succes local, cu prilejul unui contraatac. Situația a fost însă restabilă și am câștigat din nou teren... Ziarele germane sunt pline de lămuriri asupra „fantasticilor“ peșteri fortificate de la Sevastopol, care trebuie considerată ca cea mai mare fortăreață din lume și adaugă că cucerirea ei va cere timp... Nemții sunt însă hotărâți să treacă peste toate greutățile...

Polemică, în jurul ocupării celeilalte mari fortărețe din Libia, Bir-Hacheim. Englezii susțin că au evacuat-o în ordine, fără să piardă nimic din oameni și echipament, iar nemții și italienii pretind că au luat-o cu asalt, că au făcut 200 de prizonieri și mult material de război intact. Ei mai spun că numai o parte din trupele gaulliste au putut fugi spre sud, în deșert, unde, lipsite de drumuri și de ravitaliere, au

¹ O mențiune specială este făcută în convenție pentru Polonia, declarându-se că reprezentanții (?) acestei țări sunt satisfăcuți cu clauzele stipulate (vag...)

fost nimicite. Luat sau cedat, Bir-Hacheim nu constituie un punct de o excepțională importanță în măsurile lui Rommel; chiar englezii declarau până în ajunul pierderii lui că Bir-Hacheim-ul era cheia Egiptului, după cum Sevastopolul este cheia Caucazului...

Ducele de Gloucester, fratele Regelui Angliei, a sosit pe neașteptate în Indii... A fost și el trimis să negocieze și să caute să-i împace pe indieni. Bețiv de clasă mare, e puțin probabil să reușească în misiunea lui...

Regele Mihai a fost decorat de către Președintele Finlandei cu Ordinul „Trandafirul Alb“. O politețe și o bucurie pentru Regele-copil.

Tânărul Stârcea (cel care a fost numit de curând secretar personal al Regelui) a luat parte la masa pe care Ică a oferit-o celor 15 gazetari italieni, trimiși în propagandă la noi. Stând de vorbă cu el, mai toți gazetarii i-au declarat că tratativele de pace vor începe pe 19 august, că Italia nu mai poate intra într-o altă iarnă de război și câte și mai câte... Timid cum e, Stârcea n-a întrebat pe italieni de ce la 19 august, și nu mai înainte sau mai târziu... Îmi bat capul și nu pot găsi rostul acestei date, care nu corespunde la nicio aniversare națională sau patriotică italiană. Simptomatic este însă faptul că tineri italieni trimiși în propagandă pentru luptă vorbeau astfel...

Iar șeful lor, Guglielmotti, invitat la o masă particulară, a băut mai mult decât trebuia pe căldura care domnește, s-a cam cherchelit și i-a dat drumul și el! Față de cei câțiva oaspeți prezenți, l-a înjurat pe Mussolini, l-a înjurat pe Hitler, a declarat că Italia e în război de 7 ani și nu mai vrea să știe nimic, și că va face pace!!

Cum se vede, frații macaronari stau bine!

Toți spun că se mai bat pe frontul rusesc și în Libia până la toamnă, apoi - „Schluss!“.

Guvernul a dat un comunicat, prin care ne informează că negocierile „duse de dl Vicepreședinte al Consiliului cu dl ministru Clodius s-au terminat cu bine“. Amănunte asupra rezultatelor nu se dau... În culisele guvernamentale, se spune că Germania ne dă 4.000 kilograme aur, ca să-i dăm lei. Dacă vor continua căldurile sufocante și seceta, nu vor putea cumpăra nemții nimic de la noi, cu leii lor, căci petrolul îl plătesc în armament...

Duminică, 14 iunie. La Sevastopol, luptele continuă, afară din cale, grele. Centura exterioară de forturi a fost străpunsă și cucerită. O parte din adăposturile betonate și din cazematele din linia a doua au fost distruse. Au fost astfel scoase din uz 645 de adăposturi! Printre ele, au fost ridicate peste 20.000 de mine îngropate în

pământ! Aviația germană a redus pe cea sovietică la inacțiune. Dacă mai sunt avioane rusești în Sevastopol, sunt ascunse prin subteranele săpate în stâncă...

O vedetă rapidă italiană a scufundat pe Coasta meridională a Crimeii un mare vas de transport, deși era escortat de 3 torpiloare sovietice. La Roma, se face mare caz de apariția vedetelor italiene în Marea Neagră și faptul că e într-adevăr senzațional, căci aceste vedete n-au putut trece prin Strâmători decât cu voia turcilor... Atunci?

Până acum, s-au capturat la Sevastopol 3.000 de prizonieri, 12 tancuri și 41 de tunuri...

Despre ofensiva la est de Harkov, comunicatele germane nu dau amănunte și se mărginesc a spune că totul merge bine, că forțele noastre au trecut Donețul și campania se desfășoară conform planului.

Despre trecerea trupelor germane de la Kerchi în Kuban, știrile germane nu confirmă nimic din cele difuzate de Londra, joi. Pare că o asemenea operație n-a avut încă loc...

În Cirenaica Orientală, după marele succes de la Bir-Hacheim, generalul Rommel a pornit o nouă bătălie spre Akrona și El-Aden, la nord de regiunea recucerită. Noua bătălie se întinde pe un front de 30 kilometri și până acum se desfășoară favorabil germanilor.

Japonezii continuă să strângă în clește pe chinezii lui Cing-Kai-Shek și să ocupe insula în nordul Pacificului.

În ultimele 6 zile, germanii le-au scufundat anglo-americanilor 40 de vase, cu o deplasare totală de 212.000 tone! Merg bine...

Patru avioane americane mari, cu patru motoare, au aterizat forțat în Turcia: 3 la Ankara și unul la Arifyie. Conduse de ofițeri americani, deși erau destinate lui Ciang-Kai-Shek, căci au pe ele scaune chinezești, avioanele au sosit de la Sevastopol. Nu se știe bine de ce au aterizat; pare că au fost urmărite de avioane germane, care s-au oprit însă la granița turcească. Avioanele americane au fost dezarmate și personalul lor, internat. Presa turcească face caz mare de această „violare a neutralității turcești“ și subliniază corectitudinea germanilor care au oprit urmărirea, cum au atins spațiul aerian turc... Simptomatic? Desigur, dacă se mai ține socoteală și de trecerea vedetelor rapide italiene în Marea Neagră.

La Berlin se pretinde că Convenția anglo-sovietică a fost complectată printr-o scrisoare secretă, în care se precizează că prin „vechile granițe“ ale Rusiei se înțelege granițele de la 22 iunie, 1941. Basarabia și Bucovina, ca și Țările Baltice și o parte din Polonia și din Finlanda, ar face astfel parte din Rusia viitoare, consimțită

de Anglia, în caz de victorie. O telegramă de la Ankara confirmă această senzațională știre. Presa germană mai adaugă că Roosevelt, deși a aprobat în principiu convenția, n-a semnat-o, tocmai din pricina acestor clauze secrete, care, anticipând asupra noii organizări a Europei, nu convin americanilor. Statele Unite sunt în ajunul alegerilor generale pentru Congres și Roosevelt se teme de influența milioanei de polonezi, de supuși ai Statelor Baltice etc., care ar putea compromite succesul democrațiilor...

Berlinul consideră, de altminteri, Convenția anglo-rusă mai mult ca un act de propagandă decât ca unul de politică organică, ca atare, își bate joc de el... E evident că pentru Soviets o semnătură n-are nicio importanță, dar totuși e mai bine că a dat-o! Nădejdea noastră rămâne tot în armatele Führerului!

De mâine, rația de pâine a fost scăzută la 250 grame de om sau 400 grame, dacă pâinea este amestecată cu mălai... Față de dezastrul agricol ce ne amenință, măsura e rațională...

Macovei, fostul director general al Căilor Ferate, fostul ministru al Comunicațiilor, dar mai ales fostul favorit al lui Malaxa, a fost condamnat de către Comisia Prezidențială a Casei la restituirea unei sume de 1.058.000 lei, ilegal percepută. A scăpat ieftin...

S-a dat o ordonanță, prin care li se interzice valahilor să mai injure și să maltrateze animalele. Sub pedeapsă de amendă și de lagăr. În ce privește animalele, măsura e excelentă, în ce privește injurăturile, idioată. Și probabil ineficace. Atât îi mai rămăsese românului, ca să mai răsufle, să injure!

Luni, 15 iunie. Comunicatele militare de ieri sunt cât se poate de satisfăcătoare. La Sevastopol, asediul continuă, dar cu toate greutățile, trupele germane și ale noastre înaintează și cuceresc poziție după poziție. Importanțul fort Stalin, cea mai importantă lucrare ridicată în ultima vreme pe deal, cu toate perfecționările artei, a fost luat. Aviația germană și vedetele rapide italiene împiedică orice ravaliere sovietică. Un alt vas de 10.000 tone și mai multe mai mici au fost distruse.

La Harkov merge bine. O parte din forțele rusești a fost deja încercuită și s-au luat 20.000 de prizonieri, 169 care de asalt și 113 tunuri. În două zile, 91 de avioane sovietice au fost distruse, aproape fără pierderi din partea germanilor. Pe restul frontului rusesc, mici acțiuni locale, spune Comunicatul; toate, favorabile nouă.

În Africa, acțiunea se dezvoltă în favoarea forțelor germano-italiene. Cu prilejul prizonierilor făcuți la Bir-Hacheim, o problemă dureroasă se pune Comandamentului german. Din acești prizonieri,

2.000 sunt francezi gaulliști (și numai câteva sute sunt englezi); or, după dreptul internațional și în conformitate cu Convenția de armistițiu, încheiată între Germania și Franța, toți francezii prinși cu armele în mână, după semnarea armistițiului, sunt considerați ca „franc-tireurs“ și urmează să fie tratați ca atare, adică împușcați... Pe lângă oroarea de a împușca 2.000 de inși, Germania ar trebui să țină seamă însă și de efectul dezastruos pe care o asemenea execuție, în masă, l-ar face în Franța, cu care nemții vor să lege, mai mult ca oricând, raporturi de prietenie... Și mai sunt și represaliile pe care britanicii le-ar exercita imediat asupra prizonierilor germani... Comandamentul german ar trebui să lase chestiunea încurcată...

Japonezii strâng mereu pe chinezi și merg din victorie în victorie împotriva trupelor lui Ciang-Kai-Shek...

Aflu că vedetele rapide italiene n-au pătruns în Marea Neagră prin Strâmțori, ci au venit demontate cu calea ferată și au fost remontate în atelierele de la Mangalia și de la Sulina... Îmi pare rău; aș fi fost încântat de o complicitate turcească în această afacere...

Americanii au debarcat contingente destul de importante în Irlanda de Nord. Printre acestea, se zice că ar fi foarte mulți negri... Ceea ce dă prilej Berlinului să-și exercite ironia, subliniind că englezii pun înaintea, pentru apărarea Imperiului, trupele coloniale, iar americanii, pe oproșiții lor negri...

Am aflat abia ieri că a murit acum câteva luni și Prințesa Alexandra de Hohenlohe-Langenburg, sora Reginei Maria. Era cu trei ani mai tânără decât Regina noastră, fiind născută în 1878. Toți copiii Ducelui de Edinburg au murit relativ tineri: din 4 fete și un băiat, n-a mai rămas în viață decât Infanta Beatrice, cea mai mică dintre fete...

Cu aeroplanelor americane, aterizate la Ankara, pare că s-a lămurit. S-au spus tot felul de lucruri: ba că au venit de la Sevastopol peste Turcia, ca să meargă în Iran sau în China, ba că sunt aeroplanelor care au venit să „ne viziteze“, vineri-dimineța, la Buzău, Ploiești și București... O telegramă de la Constantinopol ne aduce la cunoștință că din interogatoriul luat ofițerilor de bord internați rezultă că aeroplanelor veneau din Egipt, că primiseră o misiune în Marea Neagră, că fuseseră atacate deasupra Mediteranei de avioane germane și că aterizaseră în Anatolia... Ca să scape! Unii din ofițerii americani sunt răniți...

Deși continuă să se păstreze, oficial, tăcerea asupra raidului inamic de vineri-dimineța, am putut afla că atacul Ploieștilor a fost mai serios decât s-a spus. Au fost vizate rafinăria „Astrei“ și fabrica

„Concordia“. Că n-au fost nimerite și că n-au fost nici victime omenești, a fost norocul nostru... Pare că niciun avion inamic n-a fost doborât.

Bravii noștri:

O cucoană plângea pe văduva colonelului Orășanu, căzut pe front, eroic, acum câteva luni... Și cucoana spunea: „Ce om cumsecade a fost! Și cât ținea la nevastă-sa! I-a trimis înainte de a muri un cuțar plin cu piei de astrahan, dar nu glumă, din cele frumoase! Și paralele, toate câte le-a adunat, tot nevesti-sii le-a lăsat, vreo 20 de milioane!“... Noroc că mai avem și alt soi de eroi, mai puțin „cum se cade“!!

Am întâlnit pe Mirto pe Calea Victoriei, soios, murdar, neras, o umbră jalnică, ce făcea milă... Mi-a spus, indignat, că i se cere restituirea a 80 milioane lei... Bine că le are, și nu mai întreb de unde!

Marti, 16 iunie. La Sevastopol, dărdăie rău. Tunurile cele mai formidabile și avioanele cele mai perfecționate lucrează zi și noapte și dărmă forturile și fortificațiile, bucățică cu bucățică... Cum mai pot rezista ființe omenești sub asemenea bombardament, într-un astfel de iad? Nemții se declară mulțumiți de „progresele“ (!!)

operațiunilor lor... La est de Harkov, lupta pentru nimicirea resturilor armatei lui Timoșenko (?) a luat sfârșit. Cifrele indicate ieri se completează, după cum urmează: 25.000 prizonieri, 260 tancuri, 200 tunuri.

La est de Tuia și în regiunea Volhov, contraatacuri rusești au fost respinse. Ultimele telegrame de la Berlin, anunțând aceste succese, adaugă că ofensiva germană n-a început încă și că luptele actuale sunt tot lupte de pregătire... Începem să fim sătui de această formulă și să ne întrebăm dacă faimoasa ofensivă va mai începe? Informatori din București mențin însă afirmațiile lor și continuă să declare că ofensiva a început, dar că Comandamentul german nu o va mărturisii decât după ce va obține succese însumate... Să îi credem!

O mare luptă aero-navală a avut loc în Mediterana, între Sardinia, Sicilia și Coasta africană. Două convoaie britanice puternic apărute au fost atacate timp de două zile, de 300 avioane italiene. Mai multe nave de război englezești au fost distruse și câteva transporturi, scufundate. Au fost doborâte 15 avioane britanice și 20 italiene. Câteva vase englezești au scăpat spre Gibraltar...

În Libia, situația este acum net favorabilă germano-italienilor. Radio Londra mărturisește că situația Tobrukului, care rezistă de atâta vreme, a devenit critică...

Presa germană, ca și cea italiană continuă să exploateze Convenția anglo-sovietică, ca sperietoare pentru neutri și pentru țările mici din